

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219202678
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6219202678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q., B. L. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Rudolf Žikla, advokát so sídlom Q., B. XX, proti odporkyni: D. Z., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. XXX, zastúpená: JUDr. Andrej Bryja, advokát, so sídlom V., X. XX, za účasti maloletých detí: E. Z., nar. XX.XX.XXXX a P. F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, so sídlom Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 12P/21/2020-115 zo dňa 26.11.2020 spolu s opravným uznesením č. k. 12P/21/2020-120 zo dňa 07.12.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku IV., ktorým stanovil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom na čas po rozvode, p o t v r d z u j e .

V ostatných výrokoch, odvolaním nenapadnutých, o s t á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo rozviedol manželstvo účastníkov, maloleté deti E. a P. F. Z. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Styk otca s maloletými deťmi neupravil, o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Ohľadom výšky výživného súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na čas po rozvode k rukám matky výživné na maloletého E. sumou 130,- eur mesačne, na maloletú P. F. sumou 120,- eur mesačne. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 23, § 24, § 62 a § 75 Zákona o rodine s prihliadnutím na ust. § 100 CMP, pričom konštatoval, že manželstvo účastníkov je vážnym spôsobom a dlhodobo narušené, neplní svoje základné funkcie a na čas po rozvode upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom s prihliadnutím na ich odôvodnené potreby ako aj na možnosti a schopnosti rodičov. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ, a to do výroku, ktorým súd stanovil vyživovaciu povinnosť na maloleté deti. Žiadal, aby odvolací súd opätovne prehodnotil otázku výšky platenia výživného a napadnutý výrok zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie a dokazovanie súdu prvej inštancie. Výrok o výživnom hodnotí ako predčasný a nevychádzajúci z náležite zisteného stavu celej veci. Na strane otca maloletých detí sa situácia zmenila, prišiel o prácu, nie z vlastnej viny. V súčasnej dobe je dlhodobejšie bez

príjmu, s platením minimálneho výživného mu pomáhajú rodičia. Prácu si nevie nájsť z dôvodu vysokej nezamestnanosti v regióne ako aj zlej epidemiologickej situácie v štáte. Do pozornosti odvolacieho súdu dal ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že s odvolaním sa nemôže stotožniť, pretože napadnutý rozsudok bol vydaný ako vecne a právne správny, pričom aj so súhlasom zástupcu navrhovateľa pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal súd aj z dokazovania vykonaného vo veci 11P/13/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2020 z 24.09.2020. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ „odignoroval“ celé konanie a ani jeho právny zástupca nevedel uviesť presné informácie, resp. predložiť doklad, kde otec pracuje, kde žije, aké sú jeho príjmové a majetkové pomery. V tejto súvislosti potom je možné postupovať v súlade s ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a určiť výživné s prihliadnutím na toto zákonné ustanovenie. Matka maloletých detí uviedla, že otec nikdy nemal dlhodobú prácu a pokiaľ sa dostal do situácie, že mu bolo určené výživné, postupoval tak, že prácu zanechal, alebo spravil všetko preto, aby vykazoval nižší príjem. Navrhovateľ dlhodobo pracoval v zahraničí, získal odborné vzdelanie, perfektne ovláda angličtinu, teda má predpoklady na získanie primeraného zamestnania. Z uvedených dôvodov žiadala, aby napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil.

4. K podanému odvolaniu sa tiež vyjadril opatrovník maloletých detí, ktorý uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a nakoľko neboli zistené nové skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutie okresného súdu, navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny potvrdil.

5. Vo svojom vyjadrení navrhovateľ opakovane uviedol, že toho času nemá prácu, túto si intenzívne hľadá ako v zahraničí tak aj na území SR. Napriek tomu ho súd prvej inštancie zaviazal k plateniu vysokého výživného na maloleté deti, čo je pre neho za danej situácie likvidačné. Od pôvodného zamestnávateľa bol prepustený z dôvodu, že nezvládal perfektne anglické dialekty. Žiadal, aby odvolací súd odvolanie riadnym spôsobom vyhodnotil a odvolaniu ako dôvodnému vyhovel.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o výške výživného na maloleté deti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne potvrdil. Ostatné výroky, odvolaním nenapadnuté, ponechal nedotknuté.

7. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom konania bolo rozhodovanie o rozvoze manželstva a zároveň v zmysle § 100 CMP rozhodovanie o právach a povinnostiach rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva. Podľa obsahu odvolania mal súd druhej inštancie posúdiť, či prvoinštančný súd riadnym spôsobom zistil skutočnosti rozhodné pre vydanie rozhodnutia o určení výšky výživného, resp. či v tomto smere pochybil, ako to tvrdil odvolateľ. Pri určovaní výšky výživného prvoinštančný súd prihliadal na odôvodnené potreby maloletých detí ako aj na schopnosti a možnosti oboch rodičov. V konaní bol navrhovateľ zastúpený advokátom, ktorý podľa zápisnice o pojednávaní bol prítomný dňa 26.11.2020 na pojednávaní o rozvoze manželstva. Bolo navrhnuté, aby sa okrem dokazovania v konaní o rozvoze prihliadalo aj na výsledky dokazovania vykonané v konaní Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11P/13/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina 9CoP/20/2020. V tomto konaní bolo rozhodované o návrhu matky maloletých detí na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do času rozvozu manželstva. Výživné bolo určené zo strany otca k maloletým deťom vo výške 130,- eur na maloletého E. a 110,- eur na maloletú P. F.. Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd preukázané, že rodičia maloletých detí od augusta 2018 nežili v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodárili, mali oddelené financie. Manželia v minulosti dlhodobo žili v Írsku, kde sa narodili aj obe maloleté deti. Po konflikte bolo 30.12.2017 manželovi nariadené okamžité opustenie domácnosti, odvtedy sa prakticky o deti osobne stará len matka. Pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal súd z toho, že obe deti sú žiakmi základnej školy, navštevujú tiež základnú umeleckú školu a krúžky. Matka je zamestnaná na polovičný úväzok z čoho má príjem 260,- eur mesačne v čistom, poberá prídavky na deti, býva v rodinnom dome svojich rodičov, spolu s deťmi obývajú poschodie, medzi bežné výdavky patria platby za obed detí v škole, za družinu, poplatok za hudobnú školu, ZRPŠ, náklady na hudobné nástroje. Zo známych údajov, ktoré mal súd k dispozícii zistil, že otec býval v prenajatom byte v Q. pracoval v IT firme, kde jeho mzda bola okolo 1.000,- eur mesačne v čistom.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a s poukazom na vykonané dokazovanie postupoval pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prvoinštančný súd správne a s jeho závermi, keď určil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého E. sumou 130,- Eur mesačne a na P. F. sumou 120,- eur mesačne sa odvolací súd zhoduje. Súd v tomto prípade vychádzal z údajov, ktoré mal k dispozícii, pričom v čase vyhlásenia rozhodnutia tieto spochybnené neboli. Pokiaľ v odvolaní otec maloletých detí uviedol, že došlo k zmene v tom, že sa stal nezamestnaným a nemá príjem, toto nijakým spôsobom nedokladoval. Súdu tak nie je zrejmé, či došlo k rozviazaniu pracovného pomeru, z akých dôvodov, prípadne či sa jednalo len o krátkodobý stav, alebo aké kroky urobil otec k tomu ,aby si našiel zamestnanie nové a dosahoval príjem podľa svojich možností a schopností. Keďže iné dôvody odvolateľ neuviedol, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, vychádzajúc z toho, že stanovené výživné je primerané vzhľadom na vek a potreby detí ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP s tým, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).